

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobce: **Ing. L. K.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Stanislavem Němcem
sídlem Vinohradská 1215/32, Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2021, č. j. 090846/2021/KUSK-DOP/Lac,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), podanou k soudu dne 28. 12. 2021, domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rakovník (dále jen „silniční úřad“) ze dne 4. 5. 2021, č. j. MURA/20686/2021 (dále jen „stavební povolení“). Stavebním povolením silniční úřad

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

jakožto speciální stavební úřad dle § 15 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 1. 2020 (viz čl. II bod 1 zákona č. 312/2019 Sb.; dále jen „stavební zákon“), povolil k žádosti obce Skryje (dále jen „stavebník“) v souladu s § 115 stavebního zákona stavbu „*Rekonstrukce chodníků v obci S.*“ (dále také jen „rekonstrukce chodníků“, „stavba“ nebo „záměr“) na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF a XG v katastrálním území X (všechny dále uváděné pozemky leží v tomto katastrálním území).

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

2. Soud ověřil, že žaloba je včasná. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 6. 8. 2021. Dne 4. 10. 2021 proti němu podal žalobu k Obvodnímu soudu pro Prahu 5, který řízení usnesením ze dne 26. 10. 2021, č. j. 26 C 341/2021 – 13, zastavil podle § 104b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), a poučil žalobce o možnosti podat žalobu ve správním soudnictví ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci usnesení. Žalobce podal proti usnesení o zastavení řízení včasné odvolání, následně jej však vzal zpět, a tak Městský soud v Praze odvolací řízení usnesením ze dne 5. 1. 2022, č. j. 19 Co 1/2022 - 22, zastavil. Podle § 222 o. s. ř. platí, že jestliže odvolatel vezme odvolání zpět, právní moc napadeného rozhodnutí nastane, jako kdyby k podání odvolání nedošlo. Právní moc shora citovaného usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5, doručeného žalobci dne 25. 11. 2021, tak nastala uplynutím patnáctidenní lhůty k odvolání dne 11. 12. 2021, jak vyplývá i z doložky právní moci, která je k němu připojena na č. l. 25 spisu zdejšího soudu. Jelikož žalobce podal správní žalobu k místně a věcně příslušnému soudu dne 28. 12. 2021, není žaloba opožděná ani předčasná, jak žalovaný namítá ve vyjádření k žalobě.
3. Žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou [k aktivní žalobní (procesní) legitimaci žalobce srov. bod 19 rozsudku] a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

4. Dne 20. 12. 2019 podal stavebník žádost o stavební povolení k rekonstrukci chodníků v intravilánu obce S. Mělo se jednat o dva úseky chodníků – 95,3 m dlouhý úsek „A“ při místní komunikaci v západní části obce a 121,1 m dlouhý úsek „B“ při krajské silnici III. třídy v severovýchodní části obce. Této žádosti silniční úřad vyhověl a rekonstrukci povolil stavebním povolením ze dne 8. 7. 2020, č. j. MURA/30509/2020. K odvolání žalobce, který je vlastníkem pozemku parc. č. st. XA (tj. pozemku sousedícího s pozemkem parc. č. XB, po němž vede při hranici s žalobcovým pozemkem úsek A rekonstruovaného chodníku), žalovaný citované rozhodnutí silničního úřadu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání, neboť zjistil, že se silniční úřad v řízení dopustil řady pochybení. Důvody, které žalovaného vedly ke zrušení rozhodnutí silničního úřadu, ovšem nesouvisely s žalobcem uplatněnými námitkami.
5. V rámci nového projednání před silničním úřadem uplatnil žalobce řadu námitek. Námitky směřovaly proti projektové dokumentaci. V podání ze dne 15. 3. 2021 žalobce namítal, že současné zákresy hranic pozemků jsou v katastru nemovitostí vedeny s kódem kvality 8, tj. s mezní polohovou chybou 2,83 m, a že tento kód kvality souřadnic nemůže být v projektové dokumentaci měněn. To však projektová dokumentace k rekonstrukci

chodníků činí, neboť kód kvality zpřesňuje. V této souvislosti žalobce vyjádřil obavu, že nevhodnou změnou kódu kvality by mohlo být zasaženo jeho vlastnické právo k pozemku parc. č. st. XA. Současně vyjádřil přesvědčení o nutnosti provést místní šetření, od kterého silniční úřad upustil.

6. Dne 4. 5. 2021 vydal silniční úřad (opětovně) stavební povolení k rekonstrukci chodníků (viz bod 1 rozsudku). Současně silniční úřad ve výroku II stavebního povolení stanovil podmínky pro provedení stavby. Mezi jinými stanovil (a tučným písmem zdůraznil) podmínku č. 13, že „**[p]ozemek st. p. XA v k.ú. X (vlastnictví pana Ing. L. K.) nebude dotčen stavbou. Nesmí dojít v rámci stavby k poškození soukromého majetku (stávající oplocení, odvodnění).**“ V odůvodnění stavebního povolení silniční úřad k námitkám žalobce směřujícím proti projektové dokumentaci uvedl, že tuto dokumentaci vypracoval autorizovaný inženýr pro dopravní stavby v souladu s platnými normami ČSN. Stavba se nachází pouze na pozemcích vyjmenovaných ve výroku rozhodnutí (viz bod 1 rozsudku), nikoliv na pozemku žalobce.
7. Proti stavebnímu povolení podal žalobce odvolání, v němž opětovně snesl řadu námitek proti projektové dokumentaci. Uvedl, že úsek A chodníku ve stávající podobě neměří celých 95,3 m, jak uvádí projektová dokumentace, a že je na jižním konci zakončen již u severního pilíře vrat vedoucích na pozemek žalobce parc. č. st. XA. Dále v jižním směru chodník již nepokračuje. Navazující úsek před vraty vedoucími na pozemek parc. č. st. XA tedy nebude rekonstrukcí původního chodníku, nýbrž novým projektem. Vyjádřil též názor, že navrhované zakončení chodníku u zatravněného povrchu není v souladu s požadavky na bezbariérový přístup a že bude ohrožovat bezpečnost vozíčkářů a chodců. Dále žalobce opětovně vyslovoval svůj nesouhlas s tím, aby byla měněna třída přesnosti souřadnic vyplývající ze stávajícího kódu kvality 8. V této souvislosti uvedl, že skutečná východní hranice pozemku parc. č. st. XA se nachází těsně u stávajícího chodníku. Namítal rovněž, že nebyl seznámen s některými podklady rozhodnutí.
8. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a stavební povolení potvrdil. Dle žalovaného žalobce neuvedl, jakým způsobem se záměr přímo dotýká jeho vlastnického práva, a z toho důvodu se s uplatněnými námitkami žalovaný odmítl blíže zabývat. Jak z žádosti stavebníka, tak i z předložené projektové dokumentace zcela jednoznačně vyplývá, že pozemek parc. č. st. XA nebude stavbou vůbec dotčen. Projektovou dokumentaci vypracovala osoba, která ze zákona odpovídá za její správnost, jakož i za to, že je vypracována v souladu s právními předpisy. Případné nedostatky lze napravit v průběhu provádění stavby. Žalovaný rovněž vyjádřil názor, že předmětem stavebního řízení není kontrolování či napravování chyb v katastrálních mapách. Přesnému stanovení hranic stavby by dle žalovaného nepomohlo žalobcem požadované místní šetření. K námitce, že žalobce nebyl seznámen s některými podklady rozhodnutí, žalovaný připustil, že silniční úřad do správního spisu nezaložil vyjádření příslušného orgánu územního plánování (vyjádření Odboru výstavby a investic Městského úřadu Rakovník ze dne 12. 2. 2020, spis. zn. Výst./4666/2020/Ma; dále jen „vyjádření OÚP“). Toto drobné pochybení však dle žalovaného nemohlo mít vliv na výrok stavebního povolení.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a repliky žalobce

9. Žalobce v žalobě předně namítá, že ve správním řízení došlo k porušení jeho procesních práv, neboť mu nebyly k seznámení předloženy všechny podklady, z nichž správní orgány při rozhodování vycházely. Konkrétně žalobci nebylo umožněno seznámit se s vyjádřením OÚP, stanoviskem GridServices s.r.o. ze dne 20. 12. 2020 či s digitální podobou projektové

dokumentace obsahující souřadnice lomových bodů. Žalobce má dále za to, že správní orgány pochybily, pokud neprovedly místní šetření, které žalobce požadoval, ačkoliv správní orgány zjevně neměly takovou znalost místních poměrů, aby mohly bez místního šetření ve věci vůbec rozhodnout. Žalobce je přesvědčen, že pokud by správní orgány místní šetření provedly a seznámily by se s poměry v daném místě, rozpoznaly by nesoulad projektové dokumentace se situací v místě, v důsledku čehož by stavbu nemohly povolit. Žalobce nesouhlasí ani s tím, že by nedostatky projektové dokumentace bylo možné odstraňovat teprve v průběhu provádění stavby, neboť na základě nekompletní projektové dokumentace nelze navrhovanou stavbu vůbec povolit. Žalobce dále namítá, že stavba není pouze rekonstrukcí stávajícího chodníku, ačkoliv takto je prezentována. Ve skutečnosti se zčásti jedná o stavbu novou, neboť při části hranice s žalobcovým pozemkem původní chodník doposud postaven nebyl. Projektová dokumentace pak dle žalobce navíc nesplňuje ani požadavky na stavby podle § 4 vyhlášky č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb (dále jen „vyhláška o požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb“) na snadný a plynulý pohyb osob s omezenou schopností pohybu nebo orientace. S touto námitkou se žalovaný nikterak nevypořádal, a jeho rozhodnutí je tak v tomto ohledu nepřezkoumatelné.

10. Konečně žalobce namítá, že v projektové dokumentaci není dostatečně zakreslena část plotu na jižní straně žalobcova pozemku. Oplocení u severovýchodní hranice pozemku žalobce je pak zakresleno chybně a oplocení u jihovýchodní hranice pozemku žalobce chybí v projektové dokumentaci zcela, stejně jako oplocení v západní části pozemku. Žalobce namítá, že skutečná východní hranice jeho pozemku těsně sousedí se stávajícím chodníkem, severní hranice pozemku je vzdálena 1,5 m od severovýchodního bodu č. p. X a jižní hranice pozemku je vzdálena 18,8 m od severovýchodního bodu domu č. p. X. Uvedenou situaci však projektová dokumentace nijak nezohledňuje. Žalobce pak nesouhlasí zejména s tím, že v projektové dokumentaci jsou vedeny souřadnice lomových bodů pro jeho pozemek a východní část pozemku parc. č. X v přesnosti neodpovídající kódu kvality 8, který je v katastru nemovitostí veden na základě rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 5. 3. 2014. Projektová dokumentace naproti tomu vychází ze souřadnic vedených s kódem kvality 3, v důsledku čehož je vymezení hranic pozemků nesprávné a neodpovídající skutečnému stavu. Správným použitím kódu kvality 8 u souřadnic lomových bodů v projektové dokumentaci dochází k tomu, že stavba částečně vede přes žalobcův pozemek.
11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě předně vyjádřil přesvědčení, že žaloba podaná dne 28. 12. 2021 je předčasná, neboť usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 26. 10. 2021, č. j. 26 C 341/2021 - 13, kterým jmenovaný soud řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí zastavil a v němž žalobce poučil o možnosti podat žalobu proti napadenému rozhodnutí ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení, nabylo právní moci teprve dne 3. 2. 2022. K této námitce se soud vyjádřil již výše.
12. K námitce, že žalobci nebylo umožněno seznámit se s některými podklady rozhodnutí, žalovaný uvedl, že stanovisko společnosti GridServices s.r.o. ze dne 20. 12. 2020 je součástí projektové dokumentace a je založeno ve správním spisu (dokonce dvakrát). Žalobce do správního spisu opakovaně nahlížel, a mohl se proto se stanoviskem uvedené společnosti seznámit. S vyjádřením OÚP byl žalobce seznámen v odvolacím řízení. Neseznámení s tímto dokumentem v prvostupňovém řízení nepředstavuje zásah do žalobcových práv. K obavě žalobce o zasažení jeho pozemku stavbou žalovaný uvedl, že pozemek žalobce

nebude stavbou nijak zasažen. Zdůraznil přitom podmínku č. 13 uvedenou ve výroku II stavebního povolení. Třída přesnosti lomových bodů v katastrálních mapách pak dle žalovaného není předmětem stavebního řízení. Místní šetření nebylo podle žalovaného nutné.

13. V replice k vyjádření žalovaného ze dne 8. 4. 2022 žalobce předně správním orgánům vyčetl nedbale vedený správní spis a trval na tom, že mu některé dokumenty vůbec nebyly předloženy k seznámení. Dále žalobce zopakoval, že při mezní polohové chybě pro souřadnice třídy 8 stavba zasahuje na jeho pozemek. Trval rovněž na tom, že situace v místě nebyla projektantovi ani silničnímu úřadu dostatečně známa, a proto bylo nutné uskutečnit místní šetření.
14. V dalším podání ze dne 27. 4. 2022 žalobce odmítl, že by byla žaloba podána předčasně. Opětovně namítl, že bylo porušeno jeho právo seznámit se s podklady řízení. Trval rovněž na tom, že projektová dokumentace není řádná a že nelze vyloučit, že se stavba „ocitne“ na pozemku žalobce. Zpřesnění lomových bodů a hranic pozemků vedených s kódem kvality 8 není možné provádět ve stavebním řízení. Místní šetření bylo dle žalobce za situace, kdy namítal rozpor mezi projektovou dokumentací a skutečným stavem, nezbytně nutné.

Jednání dne 31. 10. 2023

15. Při jednání žalobce zdůraznil, že správní orgány nesprávně uváděly rok vyhotovení vyjádření společnosti GridServices, s.r.o. Ačkoliv bylo vyhotoveno dne 20. 12. 2019, správní orgány opakovaně zmiňují datum 20. 12. 2020. To otevírá prostor pro založení jiného vyjádření, než které bylo žalobci zpřístupněno. Rozdíl mezi katastrální a reálnou hranicí je přes jeden metr. Pokud to bude akceptováno, mohlo by někoho napadnout v budoucnu na žalobcovu zahradu při plotu umístit cyklostezku. Listinná verze projektové dokumentace neobsahuje co do detailů všechny náležitosti jako digitální dokumentace, a tak je možné, že digitální dokumentace obsahuje žalobci nepříznivé zpřesnění souřadnic lomových bodů parcel. Sjezd na žalobcův pozemek je také v rozporu s § 12 odst. 3 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, neboť hrozí vtékání nečistot na komunikaci.
16. Žalovaný uvedl, že datace vyjádření společnosti GridServices, s.r.o. je zjevnou chybou v psaní, z autora a kódu je zjevné, že jde o totéž vyjádření, které je ve správním spise. Žalobcem v žalobě uvedená mezní odchylka bodů s kódem kvality 8 je maximální, ve skutečnosti bývá nižší. Průběh hranic potvrdil též Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze.
17. Dokazování soud neprováděl. Žalobcem navrhovaný soutisk katastrální mapy s analogové a digitalizované je nadbytečný, neboť odchylka lomových bodů a jejich kód kvality nejsou pro rozhodnutí soudu podstatné (k tomu viz dále). Ze stejného důvodu jsou pak nadbytečné též zvětšeniny projektové dokumentace (která je ostatně součástí správního spisu, kterým se dokazování ve správním soudnictví neprovádí a soud z něj bez dalšího vychází), i fotografie chodníku z roku 2022, neboť o jeho poloze a existenci se spor nevede.

Posouzení žaloby

18. Úvodem soud konstatuje, že skutečně shledal v postupu správních orgánů i v napadeném rozhodnutí vady. Žalobce tedy má pravdu v tom, že správní orgány nepostupovaly správně. Zjištěné vady však z níže uvedených důvodů nevedly soud k závěru o nutnosti napadené rozhodnutí k žalobcově žalobě zrušit.

19. Před posouzením samotných žalobních bodů soud též uvádí, že předpokladem aktivní procesní (žalobní) legitimace je tvrzení o zkrácení na veřejných subjektivních právech. Hraničním kritériem pro žalobní legitimaci je tedy tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Aktivní žalobní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je dána, pokud s ohledem na tvrzení žalobce nelze zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry v žádném případě dojít nemohlo (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005 - 86, č. 1764/2009 Sb. NSS). V nyní projednávané věci žalobce v rámci řízení před správními orgány z pozice účastníka řízení dle § 109 písm. e) stavebního zákona, tj. z pozice „souseda“, vyjadřoval mj. obavu, že by záměrem mohlo dojít k zasažení jeho pozemku parc. č. st. XA, a to v důsledku vad projektové dokumentace, v níž jsou vedeny souřadnice lomových bodů pro jeho pozemek s kódem kvality 3 namísto stávajícího kódu kvality 8, což způsobuje, že vymezení hranice pozemků je nesprávné a neodpovídající skutečnému stavu. Názor, že projektová dokumentace vykazuje vady, které mohou způsobit, že stavba bude realizována i na jeho pozemku, vyjadřuje žalobce rovněž v žalobě a v navazujících podáních adresovaných soudu. V případě žalobce tak soud dospěl k závěru, že je splněna podmínka „tvrzení“ myslitelného zásahu do žalobcovy právní sféry (aktivní procesní, resp. žalobní legitimace).
20. Oproti tomu aktivní věcná legitimace se týká pravdivosti tvrzení o dotčení na právech a určuje, zda je žaloba důvodná (Kühn, Z. § 65 Žalobní legitimace. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, s. 524). Jak přitom poznamenal Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 11. 10. 2023, č. j. 2 As 220/2022-45, implicitní vypořádání otázky dotčení právní sféry žalobce lze akceptovat pouze v případech, kdy o něm nelze mít rozumné pochybnosti (např. žalobci byla uložena správní sankce či jiná povinnost, nebyla mu přiznána dávka sociálního zabezpečení apod.). V případě posouzení otázky, zda se stavební záměr dotkne právní sféry vlastníka sousedního pozemku, však výslovné posouzení této otázky musí být nezbytnou součástí závěru o důvodnosti žaloby, neboť zasažení veřejných subjektivních práv žalobce v takovém případě není samozřejmé.
21. Rozsah toho, co je žalobce oprávněn v soudním řízení namítat, je determinován jeho postavením ve stavebním řízení, tj. důvodem jeho účastenství v řízení, resp. tím, jaká jeho veřejná subjektivní práva mohla být vydáním napadeného rozhodnutí dotčena (srov. např. rozsudky NSS ze dne 11. 4. 2014, č. j. 5 As 82/2013 - 56, a ze dne 7. 3. 2018, č. j. 6 As 419/2017 - 28).
22. Dle § 109 písm. e) stavebního zákona je *účastníkem* stavebního řízení vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo *prováděním* stavby přímo dotčeno.
23. Dle § 114 odst. 1 věty první a třetí stavebního zákona „[ú]častník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží“ (zvýraznění doplněno soudem).
24. Věcná legitimace žalobce je tedy omezena jen na ty námitky, které se týkají umožnění účinné ochrany vlastnického práva k pozemku parc. č. st. XA, které založilo jeho účastenství v

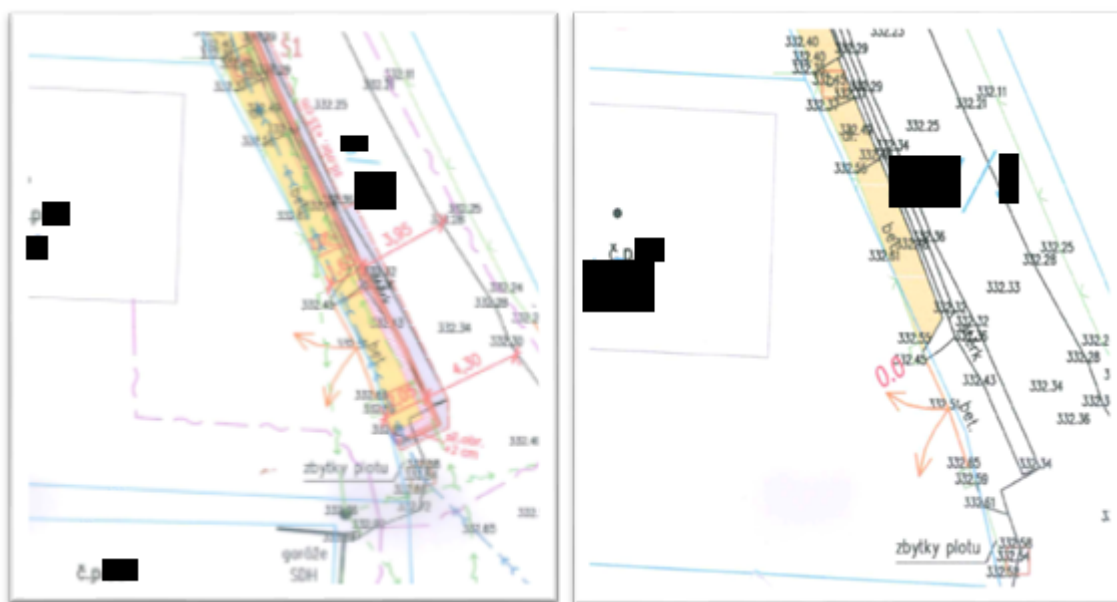
daném stavebním řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 8. 2017, č. j. 7 As 114/2017 - 92). Z citovaných ustanovení stavebního zákona je patrné, že k účastenství ve stavebním řízení postačí, aby byl „soused“ dle § 109 písm. e) stavebního zákona potenciálně dotčen přímo na svých právech *prováděním* takové stavby (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008 - 68, č. 1787/2009 Sb. NSS). Není třeba, aby došlo ke skutečnému zásahu do práv takového účastníka. Postačí, není-li takový zásah realizací stavby vyloučen a pouze by k němu mohlo dojít. Oproti tomu § 114 odst. 1 stavebního zákona je koncipován poněkud jiným způsobem a je z něho patrné, že práva tam uvedená mohou využít pouze někteří účastníci, totiž pouze ti, kteří jsou přímo dotčeni na vlastnickém právu (resp. též na právu založeném smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právu odpovídající věcnému břemeni k pozemku či stavbě). *„K aktivní legitimaci pro podání tam uvedených námitek je tedy třeba nejen pouze potenciál zamýšlených změn stavby dotknout se práv účastníka, ale i skutečný dopad do jeho právní sféry tím, že tato práva skutečně budou dotčena. Při podání námitek musí takový účastník zároveň vymezit, v čem má spočívat dotčení jeho práv, a tedy skutečnost zakládající mu účastenství v řízení o námitkách. V rozsahu, v němž námitky nesplňují uvedené požadavky, se k nim nepřiblíží.“* (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 3. 2020, č. j. 2 As 333/2018 - 32).

25. Správní orgány dospěly k závěru, že vlastnické právo žalobce k pozemku parc. č. st. XA stavebním povolením a navazujícím napadeným rozhodnutím zasaženo není, a že tedy není žádným způsobem dotčena ani jeho právní sféra. Soud musí posoudit, zda je tento závěr, v jehož důsledku správní orgány k námitkám žalobce *de facto* nepřihlížely, správný. Zodpovězení této otázky je pak podstatné z hlediska žalobcovy aktivní věcné legitimace v tomto soudním řízení, neboť potvrzení závěru správních orgánů by nutně vedlo k závěru o absenci věcné legitimace žalobce, a tedy i o nedůvodnosti žaloby.
26. Leitmotivem žalobcových námitek, které opakovaně uplatnil v řízení před správními orgány a které vznesl i v žalobě, je obava o vlastnické právo k pozemku parc. č. st. XA, který sousedí s pozemkem parc. č. XB, po němž vede při místní pozemní komunikaci v obci Skryje chodník a jehož rekonstrukci správní orgány povolily. Mezi stranami není sporné to, že stávající chodník na žalobcův pozemek parc. č. st. XA nezasahuje. Žalobce sám v několika svých podáních výslovně uvedl, že tato stavba vede těsně při hranici jeho pozemku a v návaznosti na to požadoval, aby rekonstruovaný chodník „kopíroval“ původní stav a aby nedošlo k poškození oplocení jeho pozemku, které dle jeho tvrzení s hranicí pozemků přesně lícuje. Žalobcova obava pak pramení z projektové dokumentace, která dle jeho slov nerespektuje třídu přesnosti souřadnic lomových bodů pro jeho pozemek (tj. kód kvality 8). Žalobce se patrně obává toho, že stávající hranice obou pozemků, která není v katastru nemovitostí s ohledem na kód kvality 8 s naprostou přesností stanovena (mezní polohová chyba činí 2,83 m), by mohla být nevhodně zpřesněna, a to v žalobcův neprospěch. V důsledku toho by pak mohla být narušena stávající přirozená hranice v terénu, tj. více než 90 let staré oplocení, a stavba chodníku by byla v takovém případě po rekonstrukci nepřípustně posunuta západním směrem k domu č. p. XC nacházejícím se žalobcově pozemku.
27. Tuto žalobcovu námitku však soud neshledal důvodnou, neboť z obou správních rozhodnutí a související projektové dokumentace v jejich souhrnu bezpečně vyplývá, že stavební záměr – *rekonstrukce chodníků* – má být (z naprosté části) skutečnou rekonstrukcí původní stavby, tj. že má – slovy žalobce – kopírovat stávající chodník v jeho původních hranicích. Stavební povolení ve spojení s napadeným rozhodnutím tedy stavebníka opravňuje zrekonstruovat

stávající chodník a jeho případný posun na žalobcův pozemek a případné narušení přirozené hranice (oplocení) silniční úřad jasně zapovídá v podmínce č. 13 výroku II stavebního povolení (viz bod 6 rozsudku). Skutečnost, že stavebník nehodlá chodník jakkoliv „posouvat“ a že hodlá respektovat přirozenou hranici žalobcova pozemku (která je dle žalobce i hranicí skutečnou), pak jednoznačně vyplývá rovněž z výkresu C1 projektové dokumentace, dle níž má asfaltový povrch chodníku (vyznačen ve výkresu žlutou barvou) přesně lemovat oplocení (vyznačené ve výkresu tenkou zelenou čarou). Ať už má tedy žalobcovo tvrzení o vadách projektové dokumentace, o některých nepřesnostech ve výkresech a o „nevhodné změně kódu kvality souřadnic“ racionální základ, či nikoliv, nepovažoval soud z hlediska ochrany veřejných subjektivních práv žalobce za potřebné se namítanými nedostatky hlouběji zabývat, neboť obavu žalobce z případného zasažení jeho pozemku realizací záměru (tj. obavu z nerespektování stávajícího oplocení coby – dle přesvědčení žalobce – přesné hranice pozemků) má s ohledem na výše uvedené za dostatečně rozptýlenou. **Jinými slovy řečeno, stavební povolení v žádném případě stavebníka neopravňuje k zásahu do žalobcova plotu a žalobce se nemusí takového zásahu v důsledku použití projektové dokumentace „s nesprávnými kódy kvality“ obávat ani u případných budoucích záměrů, neboť na ně se stavební povolení nevztahuje.**

28. Účelem stavebního řízení není opravování případných chyb v katastrálním operátu. Soud odkazuje na rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 5. 3. 2014, č. j. ZKI PR-O-22/83/2014-6 (založené ve správním spisu), které zakreslení dotčených hranic v katastru nemovitostí potvrdilo. Správní orgány tedy nepochybily, pokud vycházely z aktuálních hranic zobrazených v katastru nemovitostí. Pro úplnost soud doplňuje, že silniční úřad nebyl v daném případě povinen vyzývat žalobce, aby podal žádost o zahájení řízení před civilním soudem, který jako jediný může s konečnou platností rozhodnout o námitce spornosti průběhu vlastnické hranice, tj. o námitce zpochybňující samotnou existenci vlastnického práva (srov. např. rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 172/2019 - 31, či rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2021, č. j. 43 A 82/2019 - 55). V nyní projednávané věci totiž správní orgány mohly bez pochybností učinit závěr, že se stavebník chystá rekonstruovat stávající chodník v jeho původních hranicích, že se nechystá tuto stavbu jakkoliv „posouvat“ či rozšiřovat směrem k pozemku či dokonce na pozemek žalobce, a k respektování stávající hranice v terénu silniční úřad stavebníka ostatně jasně zavázal podmínkou č. 13 ve výroku II stavebního povolení. Otázka, kde přesně se skutečná hranice obou pozemků, která je v katastru nemovitostí zakreslena v nižší třídě přesnosti, nachází, tak nebyla pro povolení záměru podstatná. Je zcela jasné, na jakém pozemku byla stavba povolena a je úkolem stavebníka zajistit, aby stavba na jiné pozemky nezasáhla. K tomu má sloužit zejména geodetické vytyčení stavby před jejím zahájením, resp. v jejím průběhu. Soud proto pro nadbytečnost neprovedl jako důkaz zákres (soutisk), jehož provedení žalobce navrhoval v podání ze dne 27. 4. 2022. Mezi účastníky není sporu, že v katastru nemovitostí jsou hranice evidovány s kódem kvality 8, což z povahy věci může vést k nepřesnostem v reálném terénu. Pro právě projednávanou věc to však není s ohledem na výše uvedené podstatné.
29. V další námitce žalobce upozorňuje na to, že záměr dle projektové dokumentace představuje zčásti novou stavbu, tedy nikoliv toliko rekonstrukci původní stavby. Konkrétně se jedná o samotný jižní konec chodníku. Rovněž tuto námitku žalobce formuloval již v řízení před správními orgány. Žalovanému pak vyčítá, že se s odvolací námitkou o tom, že stávající chodník končí již u severního pilíře vrat vedoucích na pozemek parc. č. st. XA a dále již nepokračuje, nevypořádal, a napadené rozhodnutí má proto za nepřezkoumatelné.

30. Soud po prostudování projektové dokumentace, konkrétně výkresu C1, a po jeho porovnání s výkresem č. 2 *Pasportu chodníků obce S.*, který je rovněž součástí správního spisu, zjistil, že žalobcovo tvrzení je pravdivé. Zatímco délka stávajícího chodníku činí 88,1 m, rekonstruovaný chodník má měřit 95,3 m, tj. o více než 7 m. Z porovnání výkresů je zřejmé, že rekonstruovaný chodník přesahuje původní stavbu jak na severním konci, tak na jižním konci. Na jižním konci se přitom nachází vjezd na žalobcův pozemek parc. č. st. XA (ve výkresech zakreslený dvěma oranžovými divergentními šipkami). Před tímto vjezdem se přitom doposud nacházel pouze zpevněný povrch z cementové směsi, což uváděl jak žalobce ve svých podáních adresovaných správním orgánům, a vyplývá to rovněž např. fotografií připojených k vyjádření stavebníka na č. l. 16 správního spisu (část spisu *Nové projednání*). Soud připojuje výřezy z obou výkresů, z nichž je patrná situace před domem č. p. X, který se nachází na pozemku žalobce parc. č. st. XA. Z výkresu C1 projektové dokumentace je patrné, že zakončení rekonstruovaného chodníku se má nacházet o několik metrů jižněji oproti domu žalobce. Naproti tomu z níže připojeného výkresu z *Pasportu chodníků obce S.* se jednoznačně podává, že chodník v původní podobě končil zhruba před jihovýchodním rohem žalobcova rodinného domu.

31. Jak soud uvedl již výše, nemá pochybnost o tom, že stavebník hodlá *rekonstruovat* původní chodník v jeho stávajících hranicích, a právě k tomu ho stavební povolení také opravňuje. Avšak s ohledem na to, že délka rekonstruovaného chodníku má být o více než 7 metrů delší než chodník původní, je nasnadě otázka, zda záměr neměl být *en bloc* posouzen jako stavba nová. Před vraty žalobce se totiž doposud žádný chodník nenacházel, a (pouze) v tomto rozsahu tedy záměr ve skutečnosti rekonstrukcí není. Nasnadě je rovněž otázka, zda v takovém případě nově realizovaný chodník nepostrádá územní rozhodnutí. Za podstatné má ale soud to, že žalobce v řízení před správními orgány a ani nyní před soudem nenamítá, že by byl zkrácen na svých veřejných subjektivních právech nevyřešením okruhu otázek souvisejících s umístěním stavby. Ostatně z několika podání žalobce naopak vyplývá, že je s prodloužením chodníku až před jeho vrata srozuměn, a dokonce i to, že nájezd do jeho vrat bude proveden v podobě, jakou požaduje. Jak se uvádí v projektové dokumentaci, konkrétně na str. 7 průvodní a technické zprávy, „u vjezdu na pozemek parc. č. st. XA bude osazen nájezdový obrubník s nadvýšením + 5 cm.“ Už ve svém prvním podání ze dne 23. 5. 2020 na č. l. 8 správního spisu (část spisu *První projednání*) přitom žalobce výslovně

požadoval, aby byl u vjezdu na jeho pozemek zachován stávající úhel nájezdu a aby nedošlo k překročení výšky nájezdového obrubníku nad 5 cm. Je tedy zřejmé, že chodník před vraty vedoucími na žalobcův pozemek bude proveden v takové podobě, aby žalobci obsluhu jeho pozemku nezkomplikoval a aby bylo nadále možné do vrat bez obtíží zajíždět motorovými vozidly. Pokud má žalobce k umístění chodníku před vraty snad jiné námitky, měl je v žalobě formulovat. To ale žalobce neučinil. Soud proto zdůrazňuje závěry NSS uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, podle něžž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“*

32. Namítá-li žalobce v žalobě, že navrhovaná stavba nesplňuje požadavky na snadný a plynulý pohyb osob s omezenou schopností pohybu nebo orientace, považuje soud tuto námitku za lichou, neboť z průvodní a technické zprávy (str. 7) vyplývá, že začátek a konec chodníku bude řešen s bezbariérovou úpravou (zapuštěná obruba + 2 cm a nájezdová rampa o sklonu max. 8,3 %). Z fotografií, které jsou součástí správního spisu (č. l. 16 správního spisu – část spisu *Nové projednání*) nadto ani nevyplývá, že by chodník na jižním konci měl končit v „zatravněném povrchu“, jak uvádí žalobce. Především pak ale soud podotýká, že tvrzení o nevhodných parametrech chodníku a navazujícího terénu a o nesplnění podmínek plynoucích z vyhlášky o požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb (a též s odváděním nečistot, které bylo opožděně uplatněno až při ústním jednání) žalobce žádným způsobem nespojuje s výkonem svého vlastnického práva. Žalobce se přitom nemůže pasovat do pozice dohlázele nad zákonností postupu a rozhodnutí správních orgánů či snad subjektu oprávněného podat žalobu ve veřejném zájmu (§ 66 s. ř. s.).
33. Soud tedy stran výše vypořádaných námitek týkajících se parametrů, rozměrů a umístění stavby shrnuje, že celý záměr má být proveden mimo žalobcův pozemek parc. č. st. XA. Žalobcovu námitku o možném posunu stavby na jeho pozemek má soud za dostatečně vyvrácenou. Žalobce neuváděl ani to, že by mu výkon jeho vlastnického práva snad mohla nějakým způsobem zkomplikovat samotná existence chodníku, který se má nově nacházet i před vraty jeho pozemku. Žádné další námitky o možném dotčení vlastnického práva k pozemku parc. č. st. XA samotným *prováděním* stavby žalobce neformuloval. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že žalobce v žalobě nepředestřel taková tvrzení, která by svědčila o negativním dotčení v jeho právní sféře v důsledku vydání napadeného rozhodnutí. Není přitom úkolem soudu za žalobce domýšlet, jakým způsobem mohlo napadeným rozhodnutím dojít k dotčení jeho právní sféry a vyhledávat důkazy k prokázání takového dotčení. Námitky má proto soud s ohledem na to, že žalobce neosvědčil svoji aktivní věcnou legitimaci, za nedůvodné.
34. Soud podotýká, že si dokáže představit pečlivější odůvodnění napadeného rozhodnutí. Námitky žalobce o tom, že záměr ve skutečnosti *zčásti* představuje novou stavbu a že chodník v rekonstruované podobě nebude splňovat požadavky na snadný a plynulý pohyb osob s omezenou schopností pohybu nebo orientace, žalovaný skutečně zcela pominul – patrně proto, že žalobce tyto námitky nespojoval se zásahem do svého vlastnického práva. Žalovaný měl nepochybně vysvětlit, proč k uplatněným námitkám ve smyslu § 114 odst. 1 stavebního zákona nepřihlíží. Tento nedostatek však není důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí. Z judikatury totiž plyne, že správní soud může slevit z nároků na dodržení požadavků § 68 odst. 3 správního řádu, nalezne-li ve správním spisu dostatečnou oporu pro úvahu, že je rozhodnutí správního orgánu po právní i skutkové stránce v souladu se zákonem

(srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006 - 36, č. 1389/2007 Sb. NSS). V případě uplatněných odvolacích námitek, ke kterým žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nic neuvedl, přitom je – s ohledem na absenci tvrzení o zásahu do žalobcova vlastnického práva – na první pohled zřejmá jejich nepřipustnost. S přihlédnutím k závěrům plynoucím z rozsudku NSS ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010 - 53, soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je – navzdory deficitům v jeho odůvodnění – přezkoumatelné.

35. Rovněž zbylé námitky týkající se procesního postupu správních orgánů ve stavebním řízení má soud za nedůvodné. Co se týče námitek, že žalobce nebyl seznámen se všemi podklady, z nichž správní orgány při svém rozhodování vycházely, uvádí soud, že porušení § 36 odst. 3 správního řádu je důvodem ke zrušení správního rozhodnutí jen tehdy, pokud mělo vliv na jeho zákonnost (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009 - 243, č. 2073/2010 Sb. NSS). Je to přitom žalobce, kdo má tvrdit a dokládat, jak se nerespektování § 36 odst. 3 správního řádu konkrétně dotklo jeho práv. Jak uvedl NSS např. v rozsudku ze dne 29. 6. 2011, č. j. 8 As 28/2011 - 78, „[n]amít-li žalobce v posuzované věci nemožnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, je [...] pro úspěšnost dané námitek nezbytné, aby žalobce upřesnil podklady, jež neměl k dispozici, a jakým způsobem takové pochybení správního orgánu mohlo ovlivnit vydané meritorní rozhodnutí. Jinak řečeno, žalobce musí popsat, co by se změnilo v případě, kdyby k takové procesní vadě nedošlo.“ (důraz přidán).
36. V nyní projednávané věci žalobce pouze obecně uvádí, že došlo k porušení § 36 odst. 3 správního řádu, neuvádí však, jakým způsobem takové pochybení správního orgánu mohlo ovlivnit rozhodnutí správních orgánů, resp. dotknout se jeho práv. Soud si dokáže představit, že by žalobce mohl být v nyní projednávané věci zkrácen na svých právech např. tehdy, pokud by nebyl seznámen s některou z částí projektové dokumentace, a nemohl by tak způsobile reagovat na parametry a způsob provádění záměru realizovaného v těsném sousedství jeho nemovitosti. Namítá-li však žalobce, že nebyl seznámen se stanoviskem společnosti GridServices, s.r.o., která tolika konstatovala, že v území nejsou umístěna žádná plynárenská zařízení a plynovodní přípojky ve vlastnictví zastupované společnosti GasNet, s.r.o., a vyjádřila souhlas s realizací záměru (viz č. l. 15 ve složce „Vyjádření, stanoviska, závazná stanoviska“, která je součástí správního spisu), či s vyjádřením OÚP, jehož obsah žalovaný žalobci tlumočil v odůvodnění napadeného rozhodnutí (orgán územního plánování uvedl pouze to, že v dané věci nevydává stanovisko dle § 96b stavebního zákona; viz č. l. 5 správního spisu – část spisu *První projednání*), měl současně v žalobě uvést, co by se bylo změnilo, pokud by s těmito podklady silničním úřadem seznámen byl – tedy jaké další námitky svědčící o možném zásahu do jeho právní sféry by byl býval uplatnil. Žalobce se však omezil na pouhé tvrzení o porušení § 36 odst. 3 správního řádu a ani soud nemá za to, že tato vada řízení (byť žalovaný tvrdí, že stanovisko společnosti GridServices, s.r.o., bylo ve správním spisu založené a žalobce měl možnost se s ním seznámit) mohla – s ohledem na obsah uvedených listin – nějakým způsobem výsledné rozhodnutí správních orgánů ovlivnit. Nelze tedy mít důvodně za to, že taková vada mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Pakliže se účastníci u jednání přeli o význam uvedení správního roku vyhotovení vyjádření společnosti GridServices, s.r.o. (2019 či 2020), nemá soud důvod se (též po prostudování správního spisu) domnívat, že jde o cokoliv jiného než chybu v psaní. Žalobcovy obavy o možnosti manipulace s dokumentem má soud za liché spekulace, které nikterak nekorespondují s realitou správního řízení.
37. Uvádí-li dále žalobce, že nebyl seznámen s digitální podobou projektové dokumentace, konstatuje soud, že z ničeho nevyplývá, že by se takováto projektová dokumentace měla

nějakým způsobem lišit od dokumentace listinné, se kterou byl žalobce důkladně seznámen, což vyplývá z jeho četných podání a námitek obsažených v těchto podáních. Je samozřejmě možné, že digitální dokumentace je přehlednější a uživatelsky pohodlnější, žalobce však nespojil námitky o jejím nezpřístupnění s tvrzením o zásahu do jeho právní sféry s vlivem na výsledek řízení (pokud jde o přesnost souřadnic lomových bodů, k té se soud vyjádřil již výše).

38. Konečně ani námitku o tom, že správní orgány pochybily, pokud neprovedly místní šetření, resp. ohledání na místě, nemá soud za důvodnou. Z ničeho nevyplývá, že by neprovedení tohoto úkonu mohlo nějakým způsobem žalobce zkrátit na jeho veřejných subjektivních právech, tedy např. že by v rámci ohledání na místě mohly vyplynout najevo takové skutečnosti související s dotčením pozemku v žalobcově vlastnictví, které by zavadávaly důvod k zamítnutí žádosti stavebníka. Lze tedy souhlasit se závěrem na str. 5 stavebního povolení, že žádost poskytovala dostatečné podklady pro posouzení stavby a byly splněny podmínky pro upuštění od ohledání na místě podle § 112 odst. 2 stavebního zákona. S ohledem na jasně patrnou polohu plotu a stávajícího chodníku nebylo na místě co zjišťovat. Žalobce sám uvedl, že skutečná východní hranice pozemku parc. č. st. XA se nachází těsně u stávajícího chodníku a stavební povolení ve výše citované podmínce č. 13 jasně stanovilo, že do žalobcova plotu nelze stavebně zasahovat.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

39. Soud dospěl k závěru, že námitky žalobce nejsou důvodné a vzhledem k tomu, že nezjistil ani žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námitek, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
40. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost a ostatně je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. 10. 2023

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu